

дупкитѣ на дърветата, често яде мишки, и само въ краенъ случай напада на по голѣми животни: млади сърни и елени. Тя напада още и на воднитѣ птици и изкусно лови риби изъ рѣкитѣ.

Дивата котка живѣе повечето въ високитѣ гори, кждѣто си прави легловище въ ямитѣ, пукнатинитѣ на скалитѣ и др.

Разправятъ, че тя е опасна не само за животнитѣ, но и за човѣка, особено кога е наранена или разсърдена. Една котка била нападната отъ кучета. Тя легнала на гърбътъ си, ноктитѣ на двата си крака забила въ двѣтѣ кучета. а зхбитѣ си — въ третото.

Рани получени отъ ухапване на дива котка сж люти и опасни; често пжти отъ нея ухапани хора умиратъ.

Едно зимно утро нѣкой си горски пазачъ намѣрилъ изъ гората прѣсни слѣди отъ дива котка. Зарадванъ отъ това, защото по онова врѣме цѣната на дивата котка била доста скъпа, той трѣгналъ по слѣдитѣ и дошълъ до едно голѣмо дърво, кждѣто било леглото ѝ. Увѣренъ, че котката се е скрила въ дупката, той взелъ въ дѣсната си ржка чукъ, а въ лѣвата си държалъ пълна пушка. Съ чука почуквалъ по дървото, за да я изпѣди. Той почукалъ нѣколко пжти. Котката въ това врѣме била притаена на единъ отъ клонитѣ на дървото. Изведнажъ тя се хвърля, пада право на главата му, въ единъ мигъ събаря шапката му и започва да кжса вързаната на шията му кърпа. Пазачътъ, смаянъ отъ това неочаквано нападение, съв-